

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699400967840/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

Lommen. Hm – ja det er sandt, jeg vilde gjerne først tale et Ord med Hr. Basalt.

BASALT springer op. Her er jeg.

LØJTNANT trækker ham tilside. Hr. Basalt! De kunde gjøre mig en Tjeneste.

BASALT. De vil maaske laane mit Lommetørklæde?

LØJTNANT. Ja Tak! hvis De har et rent Silketørklæde, for jeg skal sig Dem, jeg lider i denne Tid af Snue.

BASALT. Vær saa artig!

Løjtnanten stikker det i Lommen.

AMALIE til Rikke. Hahaha! Saa du, Løjtnanten maatte laane Basalts Lommetørklæde?

LØJTNANT. Naa saa kan vi da begynde. Se nu tager jeg mit Lommetørklæde *tager Basalts Tørklæde op af Lommen* – det ærede Selskab bedes undskylde, hvis det ikke er saa ganske propert – og saa kaster jeg det hen paa en af Dem, idet jeg siger den første Del af et sammensat Ord, saa skal den, der griber det, sig et Ord, som passer dertil, og hvis han ikke kan det, skal han give Pant.

AMALIE. Har Løjtnanten virkelig selv opfundet den Leg?

LØJTNANT. Ja jeg har saamænd.

AMALIE. I disse Dage?

LØJTNANT. Ja for et Øjeblik siden.

AMALIE. Det var da morsomt, for jeg har saamænd leget den, da jeg var en lille Tøs.

LØJTNANT. Saa? det var da mærkeligt! Ja det kan saamænd godt være, at jeg en Gang i min Ungdom har haft en lignende Idee, som saa er bleven udbredt blandt Folk, for man glemmer jo saadan noget

Narreri, naar man faar alvorligere Ting i Hovedet. Men for at gjøre en Begyndelse – nu kaster jeg Tørklædet hen paa en og siger f. Ex.: Rulle, saa skal han sige Pølse eller saadan noget, som passer dertil. Forstaar De mig?

MADAM. Ja vi forstaar det meget godt.

SMIDT. Ja vel gjør vi det; begynd De kun!

LØJTNANT. Det skal jeg. Madam Smidt, Kobber-

MADAM. Pølse – jo De kan se, vi kan nok den Pølsesnak.

LØJTNANT. Nej, forlad mig, det passede ikke; jeg sagde Kobber, saa skulde Madammen have sagt Smed.

MADAM. Ja men De sagde jo før, at jeg skulde sige Pølse.

Smidt, Løjtnanten og Amalie sige i Munden paa hverandre deres følgende Replik, Smidt siddende, de andre staaende foran Madammen.

SMIDT. Nej, Mutter, det var slet ikke paa den Façon, for du skulde have sagt noget, der kunde rime sig med det første Ord.

LØJTNANT. Nej bedste Madam! De skal ikke altid sige Pølse, men De skal sige et Ord, der passer til det, som jeg siger Dem.

AMALIE. Nej Tante, det er forkert, for du skulde sige et Ord, som kunde hænge sammen med det Ord, Løjtnanten sagde.

MADAM. Naa ja! saa maa vi begynde forfra.

AMALIE. Nej, Tante skal værsgo give Pant.

MADAM. Skal jeg det? ja man maa jo finde sig i det. Ja hvad skal jeg give jer, Børn? jo her er et Nøgle Garn, men smusk det ikke til, for i Morgen skal jeg stoppe Fatters Sokker dermed. Naa saa skal jeg vel. *Til Rikke.* Heste-